

วัตถุประสงค์

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ประเมินผลของดนตรีบำบัดต่อความวิตกกังวลในระหว่างการรักษาด้วยรังสี โดยในผู้ป่วยที่เป็นมะเร็งทั้งโรคที่เป็นอยู่และกระบวนการรักษาอาจทำให้เกิดปัญหาด้านจิตใจและสังคม ซึ่งที่พบบ่อยที่สุดคือ ความวิตกกังวล ดังนั้นการลดระดับความวิตกกังวลจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับคุณภาพชีวิตของผู้ป่วยทางด้านจิตใจและสังคม.

วิธีการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยนอกที่รักษาด้วยรังสีรักษาจำนวน 72 คน แบ่งออกเป็นสองกลุ่ม กลุ่มหนึ่งได้รับดนตรีบำบัดและฟังเพลงที่เลือก ในขณะที่อีกกลุ่มหนึ่งไม่ได้รับดนตรีบำบัด วัดระดับความวิตกกังวลของผู้ป่วยโดยการประเมินหนึ่งวันก่อนได้รับดนตรีบำบัดและเมื่อหลังได้รับการรักษาด้วยรังสี วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนและการทดสอบไคสแควร์

ผลการศึกษา

พบว่าระดับความวิตกกังวลของผู้ป่วยในกลุ่มดนตรีบำบัดลดลง ($p = 0.001$) และผู้ป่วยในกลุ่มดนตรีบำบัดเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับค่าพื้นฐาน ($p = 0.003$) นอกจากนี้ระดับความวิตกกังวลของผู้ป่วยกลุ่มไม่ได้รับดนตรีบำบัดเพิ่มขึ้นหลังการรักษาด้วยรังสีเมื่อเทียบกับก่อนการรักษาด้วยรังสี ($p = 0.006$) ความแตกต่างระหว่างระดับความวิตกกังวลของผู้ป่วยก่อนการรักษาด้วยรังสีไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p = 0.071$)

อย่างไรก็ตามความแตกต่างระหว่างระดับความวิตกกังวลหลังการรักษาด้วยรังสีมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p = 0.036$)

